

SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . 450 pessetes al trimestre
Extranger . 900 M.
Paguei per anys, una pesseta de rebolles

EL: POBLE: CATALÀ

ANY X.-NUM. 2.918

BARCELONA, DISSABTE 8 DE MARÇ DE 1913

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Campagna electoral

Els nostres candidats

L'orgullós fent de captaires

DON ALBERT BASTARDAS

L'importància de la lluita

Fugint un moment de la febre electoral, concentró mon esperit, veig davant meus els glòriosos ideals republicans i autonomistes que encarna la nostra candidatura, penso en les ilusions i esperances què el poble té posades en la futura Mancomunitat Catalana, i se m'imposa, com idea que tot ho domina, la gran responsabilitat que pesarà sobre's vencedors en la lluita del dia.

Un dubte s'apodera de la meva ànima. Tindrem prou forces per a realitzar la tasca que se'n encomanen?

Jo desitjava que aquesta unitat espiritual que s'estableix entre'l votants i el candidat en el moment de l'elecció, subsistís mentre duri el mandat rebut; que l'opinió pública permaneixés sempre deserta i ens ajudés i encoratges en els moments de prova.

Si triomfa la candidatura de l'Unió Federal Nacionalista Republicana és precis que no'n abandonin els ciutadans que tant esperen de la nostra actuació.

Nosaltres podrem oferísls-hi que serem fidels a nosaltres mateixos, a lo que som i a lo que representem, als nostres ideals i a la nostra conciència.

Més que en el propi esforç confio en la vitalitat colletiva. Un representant del poble, per modestes que siguin les facultats, és sempre fort i poderós quan té l'opinió pública al seu costat. Un home és fàcilment vençut: un poble conscient i viril és invencible.

ALBERT BASTARDAS

communitats a Catalunya, n'hi ha molts que al parlar-los-hi de que la Mancomunitat Catalana pugui convertir-se en la continuació de l'antiga Generalitat, critiquen i ridiculitzen aquesta, jutjant aquella gloriosa Generalitat, amb el criteri d'avui.

N'hi ha d'altres, els que critiquen totes

les institucions modernes, amb el criteri de l'anterior, s'entusiasmen amb el record de l'antiga Generalitat; i voldrien veure reproduïda exactament aquella magnifica institució, si fos possible, sense modifi- cació de cap mena.

Uans i altres, en el nostre entendre, estan de tot punt equivocats. Nosaltres creiem que bo és que tinguem en nostra memòria l'antiga Generalitat Catalana, però que tinguem ben present que fa molt de temps ha deixat d'existeix l'esmentada ins- tanció, no havent per tant pogut anar a l'acionant, com l'hauria indubtablement evolucionat, a continuar sa existència.

Nosaltres volem, i anò han d'anar

tots els nostres esforços, que si podem arribar a la creació de la Generalitat, sigui completament nova, emmollada dintre dels principis moderns; que sa consti- tució sigui eminentment democràtica, i quel dia de sa implantació, encara que com tota obra humana contingui els seus defectes, sigui no obstant, per son es- perit, admiració i espill per als pobles més avançats.

TRINITAT MONEGAL

Pro cultura

Tinc l'obsessió de la cultura popular perquè tinc la convicció de que la democràcia no pot esser real i positiva sense la completa capacitat del ciutadà.

No arribarà mai a l'actuació lo que no's té en potència. No's concebeix una funció sense una aptitud pre-adquirida. Es va empunyar un pinzell amb la pretensió de produir un gran quadre, si manca en absolut la tècnica de la pintura; com és en va que un analfabet agafí una ploma i la sucí de tinta amb la resolució d'escriure.

Se conta d'un lord anglès que discutint-se a la Cambra dels Pares de la Gran Bretanya a la vegada un projecte universalitzant el sufragi i un projecte sobre instrucció pública, demanava l'instrucció primària obligatòria, perquè — deia — al menys tenim d'ensenyar a llegir als que demà seran els nostres amos. I jo dic què l'ordre no estava en lo ferm i per a estar-hi devia haver-se expressat en aquesta altra forma: «Enim d'ensenyar a llegir al poble, car si no s'ab, per més que li donem el sufragi universal, seguirem nosaltres essent els amos.

Es precis, doncs, capacitar del tot la nostra democràcia, per a les funcions de govern. Hi ha constitucions als papers i lleis edes papers, que són aquelles que atribueixen facultats a qui no té aptituds per a exercitar-les.

Nosaltres, si arribem a intervenir en el govern de Catalunya, ens preocuparem sobre tot d'elevat el nivell cultural del nostre poble. Admirem com ningú l'esclat de cultura que representen les obres de restauració del Palau de la Generalitat i les institucions que aixopluga, i en som deutes ferms i decidits, i hem de cuidar-les, seguir-les i fomentar-les de tot cor. Però no'n tenim prou d'aquestes empreses de selecció que escarneixen les glories de les tiranies dels Mèdici i del Pontificat en ple Renaixement. Volem la cultura difusa. No ens resignem a tenir a Catalunya un cimel iluminós com un Sinal al bell mig d'una planura tenebrosa.

CARLES M. SOLDEVILA

Segons Lord Macaulai, hi ha dos errors opositats, en els què acostumen a caure molts dels que vestidens els analis d'un país: l'erro de justificar el present pel passat, i l'erro de judicar el passat pel present.

Així que s'ha tractat, segons s'ha promès pel quefe del govern, d'implantar les Ma-

comunitats a Catalunya, n'hi ha molts que al parlar-los-hi de que la Mancomunitat Catalana pugui convertir-se en la continuació de l'antiga Generalitat, critiquen i ridiculitzen aquesta, jutjant aquella gloriosa Generalitat, amb el criteri d'avui.

N'hi ha d'alaltres, els que critiquen totes les institucions modernes, amb el criteri de l'anterior, s'entusiasmen amb el record de l'antiga Generalitat; i voldrien veure reproduïda exactament aquella magnifica institució, si fos possible, sense modifi- cació de cap mena.

Uans i altres, en el nostre entendre, estan de tot punt equivocats. Nosaltres creiem que bo és que tinguem en nostra memòria l'antiga Generalitat Catalana, però que tinguem ben present que fa molt de temps ha deixat d'existeix l'esmentada ins- tanció, no havent per tant pogut anar a l'acionant, com l'hauria indubtablement evolucionat, a continuar sa existència.

Nosaltres volem, i anò han d'anar

tots els nostres esforços, que si podem arribar a la creació de la Generalitat, sigui completament nova, emmollada dintre dels principis moderns; que sa consti- tució sigui eminentment democràtica, i quel dia de sa implantació, encara que com tota obra humana contingui els seus defectes, sigui no obstant, per son es- perit, admiració i espill per als pobles més avançats.

TRINITAT MONEGAL

Glòria i la Lliga

Abans de votar, recorda't dels que pacten sempre què convé amb els caciques enemics de Catalunya; dels que blinquen l'espina davant dels reis i els ministres; dels que accepten creus i favors del govern central; dels que no voleu anar a una Assemblea nacionalista com la de Tarragona; dels que titllen d'impotent l'humeur de la Patria; dels que, en fi, s'acriquen l'ideia i el patriotisme i tota cosa elevada, a l'afany malaltit de guanyar, de dominar, de manar, de exercir hegemonia sobre's demés.

Quina habilitat i quina vivort! Aqueixa gent no agafa res que no ho esquerri. Tot ho volen conquerir, tot ho volen dominar, i al capdavall se quedan amb que tothom els tanca la porta quan se veuen obligats a captar dels altres una força que volen aparençar, però que en realitat no tenen.

Les dues lliçons que han rebut, no acabaran per servir-los d'experiència?

CATALANISTA:

Segueixen les edificants baralles entre els que fins ahí estiguereu a punt d'ajuntar-se per a les proximes eleccions en un immoral conjonctura de dretes.

Els carlins, com els conservadors, engeguen totes les bateries contra els regionalistes. El lenguatge del periòdic jaumeu «Monarquia Federal», si no arriba a la violència dels joves conservadors, resulta moltia més intenció i ganhes de fer mal.

Heusquic lo que diu un setmanari dels tradicionals, titulat «Monarquia Federal»:

«Sí todos los caciques son odiosos, y todas las tiranías detestables, no hay oligarquía más abranchada para el jaumismo, ni despotismo más brutal que el que hipócritamente ejerce en Cataluña la Liga Regionalista.

El mal no es de hoy, ni de ayer, tiene ya raíces profundas y a costa de ser tolerado pacientemente ha pasado, no sólo a ser crónico, sino casi conunal; habiendo crecido recientemente una especie de servidumbre voluntaria con la que hemos venido a consagrar tácticamente la omnipotencia civilizante del infatigado tirano.

Para nadie es un secreto la obsesión de la Lliga. Ella aspira a suplantar en Cataluña a los mandatarios del centralismo, y con el piadoso pretexto de derrocar el sistema absorbente del caciquismo nacional, va implantando paulatinamente entre nosotros un caciquismo horrible que deja en mantillas a todos los calificatos del poder central qui después de enervar el espíritu de la raza han desmembrado todo el patrimonio de España.

La Lliga sólo fucha por actas. Su aspiración es dominar los municipios, las Diputaciones. Para lograr ese fin todas las coaliciones son leales.

El grito de Gambetta hay que repetirlo a todas horas: La Lliga, evita l'enemigo. Y aquella obsesión de Cató que le obligaba a exclamation en el Senado Romano, edéndola est Cartago, nos impela a nosotros, a la simiesca luz de las dolorosas experiencias de tintos años, a decir constantemente a los jaumistas: «Delenda est Cartago, y la Cartago sin Anibal con quien nosotros haremos de batirnos es la Lliga Regionalista.»

La Lliga sólo fucha por actas. Su aspiración es dominar los municipios, las Diputaciones. Para lograr ese fin todas las coaliciones son leales.

Insistim, «El Progreso» es pensa que no fem més que atacar-los anells, als republicans revolucionaris, als fidels soldats de la revolució i guardes pròsterns de don Alexandre, i en canvi, ells, els bons, els honrats, quèn havien proposat una aliança per a ensorollar a la monarquia, pujx això, l'ensorriment de la monarquia, hauria significat el triomf dels republicans pels majors a Barcelona, pobres, ens tenim tots les consideracions. Mireu, sinó.

Així que s'ha tractat, segons s'ha promès pel quefe del govern, d'implantar les Ma-

comunitats a Catalunya, n'hi ha molts que al parlar-los-hi de que la Mancomunitat Catalana pugui convertir-se en la continuació de l'antiga Generalitat, critiquen i ridiculitzen aquesta, jutjant aquella gloriosa Generalitat, amb el criteri d'avui.

N'hi ha d'alaltres, els que critiquen totes les institucions modernes, amb el criteri de l'anterior, s'entusiasmen amb el record de l'antiga Generalitat; i voldrien veure reproduïda exactament aquella magnifica institució, si fos possible, sense modifi- cació de cap mena.

Uans i altres, en el nostre entendre, estan de tot punt equivocats. Nosaltres creiem que bo és que tinguem en nostra memòria l'antiga Generalitat Catalana, però que tinguem ben present que fa molt de temps ha deixat d'existeix l'esmentada ins- tanció, no havent per tant pogut anar a l'acionant, com l'hauria indubtablement evolucionat, a continuar sa existència.

Nosaltres volem, i anò han d'anar

tots els nostres esforços, que si podem arribar a la creació de la Generalitat, sigui completament nova, emmollada dintre dels principis moderns; que sa consti- tució sigui eminentment democràtica, i quel dia de sa implantació, encara que com tota obra humana contingui els seus defectes, sigui no obstant, per son es- perit, admiració i espill per als pobles més avançats.

Trinitat Monegal, i Nogues, Albert Bastardas i Samper, Carles Maria Soldevila, Ibotader.

BADALONA 5 de març de 1913. — Pel Consell Directiu del Centre Catalanista «Gent Nova». — El president, M. Cuixart; el secretari, Agustí Font Rodó.

bis presidencial aquella arcaïda seva esdignada popular ja per a sempre més.

En trenta anys, quants i quants alcaldes han presidit els destins de la ciutat i d'entre aquests baixos de municipi, tant sols tres homes han gravat els seus noms en la memòria ciutadana: en Rius i Taulet, el doctor Robert i en Bastardas.

Fou humil, fou prudent, fou sentimental. El dia 23 de gener, la tradiçió posava en el municipi la bandera espanyola i uns luxosos domesos de vellut bordats d'or. El 23 de gener de 1908 don Albert Bastardas, ocupava l'alcaldia de Barcelona. Aleshores Catalunya estava en guerra de sentimènta amb Espanya. En Bastardas era republicà i era nacionalista. El municipi aparegué amb la seva severitat de cada dia i aquella absència, aquesta més hostil, hostil, a l'oficial, feu sorgir de Madrid tots els diàlegs i tots els enemis que tenen por.

Celebrem aquesta manera tacita de recordar-ho.

Electors:

El dret del vot és l'arma que la llei te concedix, la participació pacífica que se'n dona en la vida pública del teu país. Tens, doncs, el devoir, si no vols viure en el teu poble sense interessar-te per les seves coses, pel seu govern i per la seva evolució, de intervenir en les lluites electorals, votant aquella candidatura que creguis millor d'entre les que veuen a solicitar el teu sufragi.

Si ets català del teu temps, amant de l'avenç del poble, liberal, amic de solucions renovadores i republicà, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si ets republicà del teu poble, partidari de que les nacions se despluguen sense coaccions exteriors, creient en l'eficàcia de l'autonomia i la Federació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política, que és amb honorada, amb austerior, amb respecte a les lleis, amb tolerància i esperit de pacificació, DEUS VOTAR LA CANDIDATURA DE L'U. F. N. R.

Si creus que no més hi ha una manera d'actuar dignament en política

El manifest dels reformistes

La Publicitat publicava ahir el manifest de la Junta Municipal Reformista exigitant la seva actitud davant de l'actual lluita electoral.

El manifest acaba amb aquests paràgrafs, que son els més interessants del document:

«El Partit Republicà Reformista de Barcelona es absté de presentar candidatura y aconseja a sus correligionarios que voten a los candidatos republicanos que les ofrecen mayores garantías y que presuman han de interpretar mejor en el seno de la Diputación los sentimientos republicanos y autonomistas.

«Rendimos homenaje de simpatía a los republicanos de otras localidades que han sabido olvidar resentimientos y diferencias ante el supremo interés de que emanen de los comicios, con todo su majestuoso relieve, la expresión de libertad y el anhelo de progreso que anidan en el corazón de Cataluña.

El primer dels transcrits paràgrafs el publica «La Publicitat» en cursiva.

Si la reformista compleix la recomanació de la seva Junta Municipal, no es dubtós a qui deuen votar.

No's retira

Confirmant les nostres asseveracions, diu «El Noticiero» d'ahir nit:

«Atenentindons a informes recibidos por autorizado conductor, podemós dir que el caracteritzat jaumista don Borja de Llanza mantiene su candidatura por Barcelona.»

Es inútil, doncs que «La Veu» vulgui enganyar als seus lectors assegurant que el seu senyor de Llanza s'havia retirat. El seu senyor de Llanza a qui aposta una part considerable del seu partit, especialment els elements joves, està decidit a presentar-se contra la Lliga, a la qual restarà considerable número de vots.

Queda confirmat, doncs, lo que recullim-ho d'un diputat provincial, publicarem ja fa 2 setmanes, a l'entenda mateix de la ruptura de la coalició de dretes.

Figueres

Ha arribat a Figueres el diputat a Corts per aquest districte, don Joaquim Salvatella, per a prendre part en els actes electorals organitzats a favor de la candidatura de l'U. F. N. R., composta, com es sabut, dels companys:

MARTI INGLES FOLCH
PERE CALSINA BALLO
JOAN FERRER FEDEVELLA

Mauresa-Berga

Sembia que a pesar de tot, el carlí senyor Pelfort no desisteix de presentar la seva candidatura.

L'acte d'indisciplina del diputat carlí ha mogut gran revolt en les fileres jaumistes i fa molt pòr a la conxixa regionalista-carlista-maurista que apoien els republicans esquiros, la qual veu perillar el cop que projecta.

Entre els jaumins ha produït gros efecte, favorable al senyor Pelfort, una carta quèl vell general carlí don Felip de Sabater ha enviat al marquès de Cerralbo, protestant de la desautorització llançada pel duce Solferino contral senyor Pelfort i afegint an aquest a no desistir del seu emprenyo.

Vic-Grauellers

Ja no som nosaltres els que parlem solament de les divisions existents entre'l conglomerat carlo-regionalista-liberal d'aquest districte. La mateixa «Gaceta Manyanesa» orgue dels regionalistes de Vic ho regona en la següent correspondència de Manlleu, important vila del districte, que publica en son darrer número:

«Els preparatius per a les pròximes eleccions provincials, transcorren sens grans entusiasmes per part dels elements que apoien les diferents candidatures.

El candidat que treballa amb més dalfit la seva elecció en aqueixa Vila, es el seu senyor Bosch i Catarina, ja que han sigut bastantes les ocasions que ha deparat amb els seus partidaris, puix entre les vegades que anant a visitar Torelló i poble veïns ha estat de pas per Manlleu i les ocasions en què ha vingut directament, ha tingut repetedes entrevistes i canvis d'impressions amb els seus electors, que li auguren una votació nodrida. Als sevys Prat de la Riba i Fages, no se'ls ha vist. Els sevys Torras, fabricant de Granollers, no descuida tampoc els treballs, encara que sembla que les confiances d'exit, les té posades amb més fonsament al districte de Granollers.

Profects del resultat electoral, es aventurat fer-los, puix la desorientació es gran en els electors. Amb tot, la nota dominant, es de divergència a la candidatura plena que varen confeccionar de comú acord, liberals, carlins i regionalistes de Barcelona.

Els carlins votaran com es natural, la candidatura del seu senyor Pericas, a qui nom hi ateguirien del seu senyor Carreras, maurista, si's confirmés que aquest se presenta; el tercer lloc es probable l'otorguin al seu senyor Prat de la Riba.

Els liberals dividits en dos bandos, n'hi haurà que votaran la candidatura que podrien dir-ne oficial, i altres que votaran als sevys Bosch i Torras, anant a jutjament de cada hui, el nom amb que ompliran la papereta de sufragi.

De Teatre Català

Per a les fires i festes que celebraran la ciutat de Figueres els primers dies del pròxim mes de maig, una comissió d'entusiastes de l'art dramàtic prepara tres representacions assenyalades com a estrenes de J. Arias, don Daniel i Birol, «Naïsca», don Joan Margall i «El País Roig», de Sófocles.

Se diu quel nostre gran actor l'Enric Borras, recentment arribat de Mèxic, on va fer una brillant temporada, donarà molt aviat, un seguit de representacions catalanes en un dels nostres principals teatres.

Els suors dramàtics catalans preparan un teatromoni d'admiració i agrément a la seva seva Lluïsa Viñolí, per l'amor que sempre ha sentit per a Catalunya i la nostra terra.

Segons se diu, hi ha el projecte d'ofereix a un gran artista un banquet popular, que serà commemorador de les representacions

No tardarem molt a saber qui triomfa. «El Lleó de Caldes», orgue dels nosaltres correligionaris de Caldes de Montbui, villa del districte de Castelltersol ont també s'ha de celebrar eleccions, recomana als nostres amics que votin la candidatura del demòcrata independent don Francesc Torras i Villa.

«El Partit Republicà Reformista de Barcelona se absté de presentar candidatura y aconseja a sus correligionarios que voten a los candidatos republicanos que les ofrecen mayores garantías y que presuman han de interpretar mejor en el seno de la Diputación los sentimientos republicanos y autonomistas.

Rendimos homenaje de simpatía a los republicanos de otras localidades que han sabido olvidar resentimientos y diferencias ante el supremo interés de que emanen de los comicios, con todo su majestuoso relieve, la expresión de libertad y el anhelo de progreso que anidan en el corazón de Cataluña.

El primer dels transcrits paràgrafs el publica «La Publicitat» en cursiva.

Si la reformista compleix la recomanació de la seva Junta Municipal, no es dubtós a qui deuen votar.

No's retira

Confirmant les nostres asseveracions, diu «El Noticiero» d'ahir nit:

«Atenentindons a informes recibidos por autorizado conductor, podemos dir que el caracteritzat jaumista don Borja de Llanza mantiene su candidatura por Barcelona.»

Es inútil, doncs que «La Veu» vulgui enganyar als seus lectors assegurant que el seu senyor de Llanza s'havia retirat. El seu senyor de Llanza a qui aposta una part considerable del seu partit, especialment els elements joves, està decidit a presentar-se contra la Lliga, a la qual restarà considerable número de vots.

Queda confirmat, doncs, lo que recullim-ho d'un diputat provincial, publicarem ja fa 2 setmanes, a l'entenda mateix de la ruptura de la coalició de dretes.

Figueres

Desde dimecres els nostres correligionaris d'aquest districte, acompanyant del digníssim diputat don Jaume Carner, han celebrat missions de propaganda en diverses poblacions.

Dijous n'hi varen tenir lloc Llorens i a l'Arbós i ahir a Vilaseca. Tots varen obtenir un gran èxit.

Avui se celebraran dos actes de propaganda, com a coronament de la campanya, a Tarragona i al Vendrell.

En aquests temps de renunciaments, de claudicacions a la fe catalana, la fide;

el coratge d'aquesta nostra joventut que puja, ens reforça i comunica energies per a seguir el camí del nostre deute patrònic.

Les noves rebudes acusen un gran èxit en tots els pobles. Aquests darrers dies han augmentat encara les probabilitats d'èxit fins al punt de que's creu assegurar el triomf total de la candidatura de l'U. F. N. R., que componeix els nostres amics

MARCEL DOMINGO
RAMON CAVALLE FRANQUET
EMILI FOLCH ANDREU.

—El seu senyor Prat i Prats, que's presenta amb el caràcter de conservador independent, ha tingut la bona pensada de retirar la seva candidatura.

Al menys així s'estalviaria el ridicol!

Sabadell-Terrassa

Fou un èxit immens, precursor de la victòria de diumenge, el miting de propaganda electoral de la candidatura de coacció republicana que s'celebra abans d'hir.

L'acte tingué lloc en el teatre dels «Retiros», gràndios local que's vege ple a vessants d'una entusiasta concorrença.

Presidí el seu senyor Navarro, del Comitè electoral, i ferent ús de la paraula els sevys Viñas, de la Juventut Federal Nacionalista Republicana de Sabadell; Montserrat, de la Juventut Radical, de la mateixa ciutat; Colomé i Samarián, del Centre Radical de Terrassa, i de la Jovenitat F. N. R., respectivament de Terrassa.

Art Fabril, Geroni Ferrer, el regidor de l'Ajuntament de Sabadell seu senyor Samper, el propagandista radical «Pierres», l'Adolf Cabús, de la Juventut F. N. R., d'aquesta ciutat; Andreu Nin, el diputat provincial seu senyor Guerra del Río i, en nom dels candidats, el seu senyor Puig d'Aspres.

Els parlaments foren tots de tons violents, d'energia i decidit atac a la monarquia i de clara i categoria afirmació republicana.

S'evidencien les probabilitats de que la candidatura republicana obtingui un esclarit triomf en la lluita de diumenge si tothom se decideix a propagar-la i defensar-la amb fe i coratge.

S'atàct durament a la coalició de dretes, indigna conxixa electoral, que no pot assolir la victòria si s'impedeix què calciacions es valguen de baixes artimanxes que puguen falsejar la voluntat popular, i demostrà que sols la nostra candidatura pot representar dignament al districte de Sabadell-Terrassa, eminentment republicana i avençada.

El seu senyor Bosch i Catarina, ja que han sigut bastantes les ocasions que ha deparit amb els seus partidaris, puix entre les vegades que anant a visitar Torelló i poble veïns ha estat de pas per Manlleu i les ocasions en què ha vingut directament, ha tingut repetedes entrevistes i canvis d'impressions amb els seus electors, que li auguren una votació nodrida. Als sevys Prat de la Riba i Fages, no se'ls ha vist.

Els sevys Torras, fabricant de Granollers, no descuida tampoc els treballs, encara que sembla que les confiances d'exit, les té posades amb més fonsament al districte de Granollers.

Profects del resultat electoral, es aventurat fer-los, puix la desorientació es gran en els electors. Amb tot, la nota dominant, es de divergència a la candidatura plena que varen confeccionar de comú acord, liberals, carlins i regionalistes de Barcelona.

Els carlins votaran com es natural, la candidatura del seu senyor Pericas, a qui nom hi ateguirien del seu senyor Carreras, maurista, si's confirmés que aquest se presenta; el tercer lloc es probable l'otorguin al seu senyor Prat de la Riba.

Els liberals dividits en dos bandos, n'hi haurà que votaran la candidatura que podrien dir-ne oficial, i altres que votaran als sevys Bosch i Torras, anant a jutjament de cada hui, el nom amb que ompliran la papereta de sufragi.

La nostra joventut

L'hem vist en tots els actes que per Catalunya s'han organitzat. L'hem vist un dia en el miting de protesta contra'l Decret de les Notaries; altre dia, fent acte de presència entusiasta en el miting pro Mancomunitat; diumenge, en el nostre miting i manifestació de la sortida; tots els dies en els centres de barriada i a tot arreu allà on se la crida.

En cada acte d'aquests l'hem vista vibrant d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els cants, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell florir d'esperances!

Després, a la sortida del miting, a plena carretera, novament la veiem en un moment d'entusiastisme, la fe en els ulls brillants, el coratge en els visques, en els aplaudiments frenètics que aixequen i aixequen.

Diemengue seguirem de l'acte costat a l'altra la Sala Imperi. Per tots costats veiem la seva animosa del jovent, al costat dels homes entrats ja en anys, dels que estan en la plenitud de la seva vida.

(Donava gust de veure aquell

